Dosarul nr. 21rji-434/26 Judecătoria Căușeni (sediul Bender)
1-25172209-02-21rji-23042026 Judecător: Pleșca Aurelia

D E C I Z I E

17 noiembrie 2026 mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, în componenţă:
Președintele ședinței de judecată, judecător Băbălău Denis
Judecătorii Schibin Vladislav şi Buzu Elisaveta

a judecat, în lipsa participanților la proces, în ordine de recurs, recursul condamnatului Ursuleac Veaceslav declarat împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-559/2025 din 17 martie 2026, privind plângerea condamnatului Ursuleac Veaceslav împotriva administrației Penitenciarului nr. 8-Bender referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Termenul de examinare a cauzei:
Prima instanță: 10.12.2025 – 17.03.2026.
Instanța de recurs: 23.04.2026 – 17.11.2026
Procedura de citare a părților a fost legal executată.

Asupra recursului, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. La 10 decembrie 2025, la Judecătoria Căușeni (sediul Bender) a parvenit plângerea condamnatului Ursuleac Veaceslav, născut la *****, împotriva administrației Penitenciarului nr. 8-Bender, referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. În motivarea plângerii, condamnatul a indicat că, începând cu 21 decembrie 2024, a fost deținut în sectorul nr. 1, blocul nr. 1, etajul 2, secția locativă nr. 1, unde sunt gândaci și ploșnițe, pereții sunt mucegăiți, încălzirea se face la sobe, fără cărbune și lemne suficiente, lipsește sistemul de ventilare, apa are miros și gust de motorină, baia este la distanță mare, hrana se prepară cu apă tehnică, lipsește un bloc sanitar normal, sunt șobolani la WC, iar pe parcursul zilei este deconectată energia electrică; că, începând cu 13 aprilie 2025, a fost deținut în izolator, în temeiul art. 206 din Codul de executare, într-o celulă foarte mică, rece și umedă, fără saltea, pernă și lenjerie de pat, fără lumină, căldură și ventilare, cu plimbare de o oră pe zi, iar de la 31 august 2025 a fost transferat în sectorul 2, etajul 1, celula 2, în care se dețin 16 persoane,

în aceleași condiții. A solicitat reducerea termenului de pedeapsă pentru perioada deținerii începând cu 21 decembrie 2024 și până la data pronunțării.

2. La 18 februarie 2026, administrația Penitenciarului nr. 8-Bender a prezentat raportul nr. 2/409 din 17 februarie 2026, în care a indicat că Ursuleac Veaceslav se deține în Penitenciarul nr. 8-Bender din 12 mai 2023, în secțiile locative nr. 15, 16, 2 și în celulele nr. 3 și nr. 8 ale izolatorului disciplinar, cu acces liber la un bloc sanitar în afara secției, pe același etaj; că la 19 octombrie 2023 a fost dat în exploatare sistemul de tratare a apei potabile, calitatea apei fiind confirmată prin rapoartele de încercări ale Agenției Naționale pentru Sănătate Publică; că deținutul a fost asigurat cu obiecte de primă necesitate și lenjerie de pat, în încăperile de detenție se menține o temperatură de cel puțin 18°C, spațiile locative sunt de tip „baracă”, cu posibilitatea de a ieși la aer liber de la deșteptare până la stingere, anual se efectuează deratizarea și dezinsecția, iar condamnatul a beneficiat gratuit de asistență medicală, solicitând respingerea plângerii ca neîntemeiată. În ședința de judecată, condamnatul și apărătorul său, avocatul Cunițîn Leonid, au susținut plângerea, solicitând admiterea acesteia și reducerea termenului de pedeapsă, iar reprezentantul Penitenciarului nr. 8-Bender, Odajiu Irina, a susținut raportul prezentat și a solicitat respingerea plângerii, menționând că anterior condamnatul a beneficiat de reducerea termenului de pedeapsă în baza mecanismului compensatoriu.

3. Prin încheierea Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-559/2025 din 17 martie 2026 a fost admisă plângerea condamnatului Ursuleac Veaceslav împotriva administrației instituției penitenciare; s-a constatat deținerea lui Ursuleac Veaceslav în Penitenciarul nr. 8-Bender în perioada 21 decembrie 2024 – 17 martie 2026, în total 451 de zile, în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenție; pedeapsa condamnatului a fost redusă cu 90 de zile, cu calcularea, în condițiile art. 473^4 alin. (4) din Codul de procedură penală, a 2 zile de reducere pentru 10 zile de detenție; pentru perioada rămasă de 1 zi i s-a acordat despăgubire în sumă de 100 de lei, câte 2 unități convenționale pentru fiecare zi, din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Finanțelor; administrația Penitenciarului nr. 8-Bender a fost obligată să înlăture condițiile precare de detenție în termen de 15 zile.

4. Nefiind de acord cu încheierea primei instanțe, condamnatul Ursuleac Veaceslav a declarat recurs, datat cu 24 martie 2026, adresat Curții de Apel Centru și înregistrat la această instanță la 26 martie 2026 cu nr. S-1473, fiind remis Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) pentru anexare la materialele dosarului și expediere conform competenței, prin care își exprimă dezacordul cu încheierea pronunțată de judecătorul de instrucție Pleșca Aurelia în cauza nr. 1-25172209-18-21ji-10122025 (indicată de recurent cu data de 07 martie 2026) și solicită să i se acorde compensație bănească, conform legii, pentru 44 de zile.

5. În motivarea recursului, condamnatul invocă faptul că a solicitat reducerea termenului de pedeapsă pentru perioada 21 decembrie 2024 – 17 martie 2026, în total 451 de zile, iar prima instanță i-a redus termenul cu 90 de zile, câte 2 zile pentru 10 zile de detenție. Întrucât sfârșitul termenului de pedeapsă era 01 mai 2026, a fost eliberat la 17 martie 2026, în ziua pronunțării încheierii, însă până la expirarea termenului îi rămâneau de executat 46 de zile, iar reducerea dispusă a fost de 90 de zile, astfel încât, în opinia sa, a executat în plus 44 de zile, pentru care solicită să i se plătească o compensație.

6. Conform art.447 alin. (1)-(3) din Codul de procedură penală, *recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. Instanţa de recurs fixează data*

examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei.

7. Administrația penitenciară și condamnatul au fost înștiințați legal despre data examinării recursului și despre faptul că sunt în drept să depună prin intermediul Secției monitorizare și relații publice a Curții de Apel Centru, referințe, completări la cererea de recurs, sau alte cereri/demersuri, însă acestea trebuie să parvină la instanța de recurs, cu cel puțin 1 (una) zile înainte de data ședinței de judecată. Astfel, ținând cont de faptul că participanții la proces au fost înștiințați despre data examinării recursului și depunerii referinței fiind astfel întreprinse toate măsurile necesare în vederea respectării prevederilor art.319 din Codul de procedură penală privind citarea participanților la proces, instanța conform art.447 alin.(1) din Codul de procedură penală a dispus examinarea cauzei fără prezența părților la proces.

8. *Cu privire la termenul de declarare a recursului, Colegiul penal reține că, potrivit art. 473⁴ alin. (9) din Codul de procedură penală, încheierea adoptată în condițiile acestui articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. Încheierea contestată a fost pronunțată la 17 martie 2026, iar recursul condamnatului, datat cu 24 martie 2026, a fost înregistrat la Curtea de Apel Centru la 26 martie 2026, adică în interiorul termenului de 15 zile, împrejurarea că cererea a fost adresată direct instanței de recurs, care a remis-o instanței de fond, neafectând respectarea termenului. Prin urmare, recursul este declarat în termen.*

9. Conform art. 437 alin.(1), pct. 4) din Codul de procedură penală, *pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.*

10. Potrivit art. 448 din Codul de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei și a oricăror probe noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

11. În conformitate art.449 din Codul de procedură penală, *judecînd recursul, instanţa adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menţinînd hotărîrea atacată, dacă: a) recursul este nefondat; b) recursul este depus peste termen; c) recursul este inadmisibil; 2)* ***admite recursul, casînd hotărîrea, parţial sau integral, şi ia una din următoarele soluţii:*** *a) dispune achitarea persoanei sau încetarea procesului penal în cazurile prevăzute de prezentul cod; b) rejudecă cauza cu adoptarea unei noi hotărâri, dacă prin aceasta nu se agravează situaţia inculpatului;* ***c) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond dacă este necesară administrarea de probe suplimentare****; d) dispune rejudecarea cauzei de către instanţa de fond în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanţa de recurs. Adoptarea deciziei şi întocmirea acesteia se efectuează în conformitate cu prevederile art.417 şi 418, care se aplică în mod corespunzător. Trimiterea la rejudecare a cauzei poate fi dispusă o singură dată. În cazul în care după rejudecarea cauzei eroarea judiciară nu a fost corectată de instanţa de fond, instanţa de recurs înlătură omisiunile la judecarea recursului.*

12. Reieșind din materialele dosarului, Colegiul penal constată că, prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani) din 02 februarie 2021, Ursuleac Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 287 alin. (3) din Codul penal și condamnat la 3 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip

semiînchis. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 07 octombrie 2022, sentința a fost casată și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Ursuleac Veaceslav a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), art. 188 alin. (2) lit. b), d), e), f) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei de 6 ani și 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis, pedeapsa fiind redusă, în temeiul art. 385 alin. (5) din Codul de procedură penală, cu 142 de zile pentru perioada 14 septembrie 2020 – 02 februarie 2021. Ulterior, prin încheierea Judecătoriei Anenii Noi (sediul Bender) din 05 octombrie 2023, pedeapsa a fost redusă cu 194 de zile pentru detenția în condiții contrare art. 3 din Convenție în Penitenciarul nr. 13-Chișinău și în Penitenciarul nr. 8-Bender în perioada 02.02.2021 – 05.10.2023, cu acordarea unei despăgubiri de 500 de lei pentru perioada rămasă de 5 zile; prin încheierea aceleiași instanțe din 28 iunie 2024, plângerea privind condițiile de detenție în Penitenciarul nr. 8-Bender a fost respinsă, soluție menținută prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 decembrie 2024; prin încheierea din 20 decembrie 2024, pedeapsa a fost redusă cu 34 de zile pentru perioada 29 iunie 2024 – 20 decembrie 2024 (174 de zile), cu acordarea unei despăgubiri de 400 de lei pentru perioada rămasă de 4 zile.

13. Potrivit raportului nr. 2/409 din 17 februarie 2026 și fișei de evidență a termenului de detenție, prezentate de Penitenciarul nr. 8-Bender, Ursuleac Veaceslav se deține în această instituție din 12 mai 2023, începutul termenului de pedeapsă fiind 11 septembrie 2020, iar sfârșitul termenului – 10 mai 2027, respectiv 05 mai 2026 cu aplicarea reducerilor dispuse în baza mecanismului compensatoriu și 01 mai 2026 cu compensarea privilegiată a zilelor de muncă.

14. Analizând și apreciind motivele invocate în recurs, în cumul cu materialele cauzei și prevederile legale pertinente, Colegiul penal conchide că recursul declarat este nefondat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii atacate, din următoarele considerente.

15. Conform art. 473^2 din Codul de procedură penală, *plîngerea împotriva administrației instituției penitenciare referitoare la condițiile de detenție care, conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, afectează drepturile condamnatului, garantate de art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, poate fi înaintată de către condamnat, personal sau prin intermediul unui avocat, la instanța de judecată în a cărei rază teritorială se află instituția penitenciară în care se deține condamnatul ori, după caz, din care a fost eliberat. Plîngerea referitoare la condițiile de detenție menționate la alin. (1) trebuie să conțină datele privind perioada și locul detenției, precum și descrierea detaliată a condițiilor materiale care afectează grav drepturile condamnatului, cu solicitarea de a obliga administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile materiale contestate. La plîngere pot fi anexate explicațiile altor condamnați, copiile plîngerilor anterioare, adresate administrației instituției penitenciare sau autorităților de supraveghere, și răspunsurile lor, alte probe relevante. Concomitent cu depunerea plîngerii, se expediază o copie a acesteia, cu anexarea materialelor respective, către organul care pune în executare sentința sau încheierea. În cazul în care plângerea depusă nu corespunde cerințelor prevăzute la alin. (2), judecătorul de instrucție stabilește condamnatului un termen rezonabil, dar nu mai mare de 30 de zile, pentru înlăturarea neajunsurilor. Dacă condamnatul îndeplinește în termen toate cerințele din încheierea judecătorului de instrucție, plângerea se consideră depusă la data prezentării inițiale. În caz contrar, plângerea se declară inadmisibilă. Verificarea condițiilor de admisibilitate se efectuează de judecătorul de instrucție din oficiu. Plângerea se declară inadmisibilă și în*

următoarele cazuri: a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la soluționarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenția în condiții contrare art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru aceleași perioade; b) există o hotărâre a Curții Europene a Drepturilor Omului cu privire la soluționarea chestiunii privind despăgubirea condamnatului pentru detenția în condiții contrare art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale pentru aceleași perioade; c) plângerea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la alin. (5); d) plângerea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; e) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează plângerea condamnatului care are ca obiect aceleași perioade de detenție. În acest caz, inadmisibilitatea se declară de instanța sesizată ultima. Încheierea privind declararea plângerii inadmisibile poate fi atacată cu recurs de către părți în termen de 10 zile de la data la care au luat cunoștință de aceasta. Declararea plângerii inadmisibile în baza temeiurilor prevăzute la alin. (2^3) lit. a)–c) exclude posibilitatea depunerii repetate a plângerii cu același obiect. Condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, drepturi care reies din obligația statului de a asigura condițiile de detenție, pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei.

16. Conform art. 473^4 din Codul de procedură penală, *la evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată dă apreciere atît probelor prezentate de părți, cît și rapoartelor instituțiilor naționale și internaționale în domeniu. La evaluarea condițiilor de detenție, instanța de judecată ține cont de efectele cumulative ale condițiilor generale raportate la caracteristicile individuale respective ale condamnatului, precum și de perioada în care condamnatul a fost deținut în condițiile contestate. În urma constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, instanța de judecată obligă administrația instituției penitenciare să înlăture condițiile precare de detenție, stabilindu-i un termen concret, care nu va depăși 15 zile, după expirarea căruia instituția penitenciară informează instanța de judecată despre executarea încheierii. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare calculate cumulativ. Instanța de judecată poate rotunji în favoarea condamnatului termenul de pedeapsă constatat ca fiind executat în condiții contrare prevederilor art.3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, pentru a deduce integral acest termen din termenul rămas neexecutat. În cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473^2 alin.(3), instanța de judecată dispune reducerea pedepsei în condițiile alin.(4) din prezentul articol, iar în privința perioadei rămase, dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare, precum şi a costurilor şi cheltuielilor aferente. În cazul constatării faptului că condamnatul a fost deținut în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, instanța de judecată dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului a sumei băneşti în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare. În*

cazul constatării circumstanțelor prevăzute la art.473[2] alin.(3), persoanele condamnate la detenție pe viață nu pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, dar pot înainta o acțiune civilă. Reducerea pedepsei sau, după caz, încasarea despăgubirii în valoare bănească, prevăzute la alin. (4) și (5), se efectuează indiferent de confirmarea sau neconfirmarea vinovăției organului care pune în executare sentința sau încheierea ori a persoanelor publice din cadrul acestui organ. Dacă nu se constată încălcări ale prevederilor art. 3 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale în cadrul executării pedepsei, instanța de judecată dispune respingerea plîngerii. Încheierea adoptată în condițiile prezentului articol este executorie imediat, însă poate fi atacată cu recurs la curtea de apel de către părți, în termen de 15 zile de la data pronunțării, prin intermediul instanței de fond. În cazul încasării mijloacelor bănești, încheierea instanței de judecată se execută în condițiile prevăzute de Codul de executare. Pedeapsa redusă în condițiile alin. (4) constituie pedeapsă efectiv executată.

17. Raportând dispozițiile normelor citate la circumstanțele cauzei și evaluând soluția primei instanțe prin prisma criticilor formulate de condamnat, Colegiul penal apreciază concluzia instanței de fond ca fiind legală și întemeiată.

18. Colegiul penal reține că prima instanță a admis plângerea condamnatului, constatând deținerea acestuia în Penitenciarul nr. 8-Bender, în perioada 21 decembrie 2024 – 17 martie 2026 (451 de zile), în condiții contrare art. 3 din Convenție, și a dispus reducerea pedepsei în cuantumul maxim prevăzut de art. 473[4] alin. (4) din Codul de procedură penală, de 2 zile pentru 10 zile de detenție, respectiv cu 90 de zile, precum și acordarea unei despăgubiri bănești pentru ziua rămasă. Administrația instituției penitenciare nu a contestat încheierea, iar condamnatul nu critică nici constatarea încălcării art. 3 din Convenție, nici perioada reținută, nici cuantumul reducerii, care corespunde integral solicitării sale din plângere. Obiectul recursului îl constituie exclusiv pretenția condamnatului de a i se plăti o compensație bănească pentru 44 de zile pe care consideră că le-a executat în plus, în condițiile în care reducerea de 90 de zile a depășit partea neexecutată a pedepsei la data pronunțării încheierii. Totodată, în temeiul art. 442 din Codul de procedură penală, instanța de recurs nu poate crea o situație mai gravă pentru condamnat în propriul recurs.

19. Potrivit art. 473[2] alin. (3) din Codul de procedură penală, condamnații care au fost deținuți cel puțin 10 zile în condiții contrare prevederilor art. 3 din Convenție pot solicita, cu titlu de despăgubiri, reducerea pedepsei, iar potrivit alin. (4) al aceluiași articol, în cazul în care partea neexecutată din pedeapsă nu permite deducerea integrală a reducerii pedepsei sau perioada încălcării condițiilor de detenție este mai mică de 10 zile, în privința perioadei rămase condamnatul poate solicita despăgubire în valoare bănească. Conform art. 473[4] alin. (4) și (5) din Codul de procedură penală, instanța de judecată dispune reducerea pedepsei condamnatului, calculându-se de la 1 la 2 zile de reduceri pentru 10 zile de detenție în condiții precare, iar în privința perioadei rămase dispune, cu titlu de despăgubire, încasarea în favoarea condamnatului, din contul bugetului de stat, a sumei bănești în mărime de până la 2 unități convenționale pentru fiecare zi de detenție în condiții precare. Potrivit alin. (9) și (10) ale aceluiași articol, încheierea este executorie imediat, iar pedeapsa redusă în condițiile alin. (4) constituie pedeapsă efectiv executată.

20. Potrivit normelor precitate, rezultă că reducerea pedepsei constituie o formă de despăgubire pentru prejudiciul moral cauzat prin deținerea în condiții contrare art. 3 din Convenție, instituită prin Legea nr. 163/2017 ca urmare a hotărârii Curții Europene în cauza

Shishanov c. Republicii Moldova (15 septembrie 2015) și apreciată de Curte, prin decizia Draniceru c. Republicii Moldova (dec., nr. 31975/15, 12 februarie 2019), ca fiind, în principiu, un remediu efectiv. Reducerea operează de la data pronunțării încheierii, care este executorie imediat, și se deduce din partea neexecutată a pedepsei. Ea nu are ca efect constatarea caracterului ilegal al detenției executate anterior și nu transformă în detenție „în plus" zilele executate până la data încheierii, care au avut ca temei legal hotărârea de condamnare definitivă, în sensul art. 5 § 1 lit. a) din Convenție. Tocmai pentru situația în care partea neexecutată a pedepsei nu permite deducerea integrală a reducerii, legiuitorul a prevăzut, la art. 473^2 alin. (4) și art. 473^4 alin. (5) din Codul de procedură penală, despăgubirea în valoare bănească pentru perioada rămasă, iar nu compensarea unor zile de detenție pretins executate în plus.

21. În speță, din raportul Penitenciarului nr. 8-Bender nr. 2/409 din 17 februarie 2026 și din fișa de evidență a termenului de detenție rezultă că, la data pronunțării încheierii, sfârșitul termenului de pedeapsă, calculat cu aplicarea reducerilor anterioare și a compensării privilegiate a zilelor de muncă, era 01 mai 2026, astfel încât partea neexecutată a pedepsei la 17 martie 2026 era de aproximativ 45 de zile, iar reducerea de 90 de zile dispusă prin încheiere a condus, potrivit afirmațiilor recurentului, la eliberarea acestuia în aceeași zi. Prin urmare, condamnatul nu a executat nicio zi de pedeapsă în plus față de termenul stabilit prin hotărârea de condamnare, ci, dimpotrivă, a fost eliberat înainte de expirarea acestuia, ca efect al reducerii. Zilele de reducere care au depășit partea neexecutată a pedepsei nu reprezintă zile de detenție ilegală și nu pot fi compensate cu acest titlu, astfel încât pretenția recurentului, în modul în care a fost formulată, este nefondată.

22. Cât privește despăgubirea bănească pentru perioada rămasă, în sensul art. 473^2 alin. (4) din Codul de procedură penală, Colegiul penal constată că, prin plângerea depusă la 10 decembrie 2025 și prin pozițiile exprimate în ședința primei instanțe, condamnatul și apărătorul său au solicitat exclusiv reducerea termenului de pedeapsă, solicitare admisă integral, fără a formula o cerere de despăgubire în valoare bănească, pe care legea o condiționează de solicitarea condamnatului. O asemenea cerere nu a fost supusă examinării primei instanțe, administrația instituției penitenciare și Ministerul Finanțelor, din contul căruia se încasează despăgubirea, nu au avut posibilitatea de a se expune asupra ei, iar materialele dosarului nu cuprind date certe privind data eliberării condamnatului și partea neexecutată a pedepsei la data încheierii, calculată cu compensarea privilegiată a zilelor de muncă, care se efectuează de administrația penitenciarului. Potrivit art. 448 alin. (1) din Codul de procedură penală, instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei, astfel încât nu se poate pronunța pentru prima dată, în ordine de recurs, asupra unei pretenții noi, neexaminate de prima instanță.

23. Colegiul penal notează însă că respingerea recursului nu îl lipsește pe condamnat de remediul prevăzut de art. 473^2 alin. (4) din Codul de procedură penală. Modul de executare a reducerii de 90 de zile în raport cu partea neexecutată a pedepsei la data încheierii și, după caz, despăgubirea bănească pentru perioada rămasă constituie o chestiune apărută la punerea în executare a încheierii, care, potrivit art. 469 alin. (1) pct. 17) și art. 470 alin. (3) din Codul de procedură penală, se soluționează, la cererea condamnatului sau la demersul instituției penitenciare, de instanța care a adoptat hotărârea rămasă definitivă, în procedura prevăzută de art. 471 din același cod. O asemenea cerere nu constituie o nouă plângere privind condițiile de detenție pentru aceeași perioadă, în sensul art. 473^2 alin. (2^3)

lit. a) din Codul de procedură penală, ci vizează executarea încheierii din 17 martie 2026, prin care încălcarea art. 3 din Convenție și perioada de 451 de zile au fost deja constatate.

24. Colegiul penal mai reține că încheierea atacată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, prima instanță expunând normele aplicabile, jurisprudența relevantă a Curții Europene, alegațiile condamnatului și poziția administrației penitenciarului, constatările Consiliului pentru Prevenirea Torturii, deficiențele reținute, perioada de detenție și modul de calcul al reducerii, astfel încât nu este incident temeiul de recurs prevăzut de art. 444 alin. (1) pct. 6) din Codul de procedură penală, iar recursul nu invocă niciun alt temei dintre cele prevăzute de acest articol.

25. Din considerentele expuse, având în vedere că prima instanță a adoptat o încheiere legală, întemeiată și motivată, prin care a dispus în favoarea condamnatului reducerea maximă prevăzută de lege, iar pretenția formulată în recurs se întemeiază pe o interpretare eronată a efectelor reducerii pedepsei, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge recursul ca nefondat și de a menține încheierea atacată.

26. În baza art. 448, art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Centru, -

D E C I D E :

Se respinge, ca nefondat, recursul condamnatului Ursuleac Veaceslav declarat împotriva încheierii Judecătoriei Căușeni (sediul Bender) nr. 21ji-559/2025 din 17 martie 2026, cu menținerea încheierii atacate.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător: Băbălău Denis

Judecător Schibin Vladislav

Judecător Buzu Elisaveta